

РЕШЕНИЕ

№ 4648

гр. София, 18.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 20.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **2425** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.186, ал.4 ЗДДС. Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПAM) №ФК-С373-0033667/13.02.2020г. от Л. Х., началник на отдел "Оперативни дейности" С. при ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП.

С оспорената заповед е наложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта“, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС, като с жалбата се иска отмяната на мярката по съображения за незаконосъобразност. Жалбата се поддържа в съдебно заседание чрез адв. В., която по същество претендира и основателността ѝ.

Ответникът - началник на отдел "Оперативни дейности" С. при ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП, чрез юрк. Л., оспори жалбата изцяло, претендира неоснователността ѝ, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С жалбата се претендира присъждане на разноски.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните и извърши дължимата проверка на оспорената заповед по реда на чл.168, ал.1 и ал.2 АПК вр. чл.146 от същия кодекс, приеЗма следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспорената заповед е връчена на дата 18.02.2020г., а жалбата до съда е от дата 28.02.2020г с оглед на което е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, и е допустима.

По издаването на заповедта от компетентен орган, спазването на изискванията за съдържание и форма :

За заеманата длъжност и компетентността на издателя на оспорената заповед - Л. Х., началник на отдел "Оперативни дейности" С. при ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП – по делото са представени Заповед № 3766/25.09.2019г. за назначаването му на посочената длъжност и за оправомощаването му да налага ПАМ като процесната - заповед № ЗЦУ - ОПР - 16 / 17.05.2018г., издадена от изпълнителния директор на НАП. С последната заповед по т.1 от разпоредителната част, началниците на отдели "оперативни дейности" в същата дирекция и управление, заемана от органа, има правомощие да издаде заповеди за налагане на ПАМ "запечатване на търговски обект" по чл.186 ЗДДС.

Въз основа на тези доказателства, съдът приема, че оспорената по делото заповед е издадена от компетентен орган.

Също видно от съдържанието на заповедта, от формална страна са спазени както изискванията за съдържание, няма изрично предвидени процесуални правила за налагането на ПАМ като процесната в ЗДДС, а ри приложение на общите такива, и доколкото проверяваното лице е имало възможността да посочи своите възражения при проверката и в съставения за това протокол, то не са съществено нарушени права или правила по процедурата, предвидени по АПК за издаването на индивидуалните административни актове - чл. 35.

Предвид изложеното, не са налице основания за незаконосъобразност по чл.146, т.1-3 АПК за отмяна на заповедта.

По материалната законосъобразност на заповедта:

Със Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С373-0033667/13.02.2020г. , издадена от Л. Х. – началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С., в Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, е наложена на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], принудителна административна мярка (ПАМ) „запечатване на търговски обект“ – павилион 41 „А“ дюнор „М.“, находящ се в [населено място], [жк], Общински пазар, стопанисван от [фирма] и „забрана за достъп“ до обекта за срок от 14 дни, на основание чл.1861 ал.1, т.1, б. а) от ЗДДС [фирма] и чл.187 от същия закон.

ПАМ е наложена затова, че при извършената на дата 04.02.2020г. проверка в “търговски обект“ по смисъла на пар.1, т.41 ДР на ЗДДС – павилион 41 „А“ дюнор „М.“, находящ се в [населено място], [жк], Общински пазар, стопанисван от [фирма], било констатирано, че дружеството в качеството на задължено лице по чл.3 от Наредба Н-18/13.12.2006г., не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги в търговския обект чрез издаване на касови бележки от монтираното в обекта фискално устройство. Този извод е направен въз основа на следните обстоятелства- при извършена контролна покупка в обекта при проверката – на 04.02.2020г. в 16:54ч. от органите по приходите, преди легитимирането им в посочения час и минути, при покупка на фанга грозде на стойност 1,20лв., не бил

издаден фискален касов бон за посочената покупка, извършена от М. Д. Г., инспектор по приходите, като в обекта било монтирано фискално устройство модел D. DP -25, индивидуализирано при проверката и в оспорената заповед с индивидуален номер на фискалното устройство и на фискалната му памет, и за което било установено, че е регистрирано в НАП, за покупката не била издадена и касова бележка от кочан. Също в хода на проверката била установена разлика между фактичeskата и касовата наличност на паричните средства- като фактичeskата наличност към момента на проверката била 291,70лв., а по отразеното във фискалната памет – 365,27лв. или разлика в размер на 73,57 лв.

От последното обстоятелство е направен извод, че не са отразени всички изведени пари от фискалното устройство.

Прието е, че дружеството не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба по установения ред, с което е нарушил чл.118, ал.1 ЗДДС, а нарушението съставлявало основание и за налагането на процесната ПАМ.

За доказване на констатациите органът се е позовал на протокол за извършена проверка №0055745/24.04.2017г., и разпечатка на дневен отчет, който не е в цялост, касови бележки от 04.02.20г. от 16:53:10,16:53:58 и 16:55:56, няма опис на парите в касата, такъв не се съдържа в протокола за проверката, подписан от проверяващите инспектори и управителя на дружеството - О. О., и М. Ц., без обозначение за длъжност в дружеството, присъствал на проверката.От възражението на управителя, посочено в протокола, може да се разбере, че е издаден касов бон, имало и други клиенти.

Видно от мотивите на протокола, е извършена първа контролна покупка - порция дюнер на стойност 6,99лв., за която е издаден фискален касов бон, но при втората контролна покупка непосредствено след първата на фанта грозде на стойност 1,20 лв., не бил издаден фискален бон.. В протокола е посочено, че е отпечатан КЛЕН, но отчет с такова наименование не се съдържа по преписката а само три касови бележки и дневен отчет - непълнен.

Видно от мотивите на заповедта, „покупката на стойност 1,2 лв. била извършена от М. Г., като е формиран извод, на първо място, че се касае за покупка, и второ, не е посочено, че е извършено плащане и съответно сумата е приета от конкретно лице, служител на фирмата.

В жалбата се твърди, че се касаело за провокативно поведение на проверяващите като напитката е взета от хладилника, който бил със свободен достъп и след като вече е бил закупен дюнер, за което е издаден фискален бон. Посочва се, че дори същият да е оставил парите за нея на касиера, това се е случило в пиков час и касиерът не е разбрал за какво точно му се дават парите. Поведението на проверяващия е определено като граничещо със самоволно вземане на продукти от хладилната витрина без намерението да бъдат закупени, тъй като не е уведомил служителя за намерението си да закупи напитка преди изваждането ѝ от хладилника.

Освен горното, в жалбата се твърди, че се касае за маловажен случай и не ставало въпрос за укриване на доходи, претендира се и изрядност на търговската дейност, издавали се стриктно касови бонове, касаело се за неволна грешка при обръквачко поведение от страна на служител на НАП. Претендира се също, че несъразмерност на наложената санкция, немотивирана относно целта, която следвало да постигне,

липсвали и съображения за вредите на фиска, изложените мотиви определя като бланкетни.

От изложеното следва, че не е изпълнен състава на чл.118, ал.1 ЗДДС, тъй като, както е спорно и няма данни както в мотивите на заповедта, така и от другите приложени по делото доказателства, за действително осъществена покупка преди легитимацията за проверка и на стойност 1,20лв., доколкото в заповедта не се твърди, да е извършено плащане от страна на проверяващия, съответно стойността за стоката да е приета от касиера. Видно е от данните за издадените касови бележки, такива действително са издавани -няколко в рамките на минута. Обстоятелствата по делото действително сочат на извод, че не се касае за умишлено поведение и укриване на приходи. Що се касае до данните за разлика в касовата наличност, изложени в мотивите на оспорената заповед, същите не са потвърдени от доказателства, събрани при проверката - няма опис на парите в касата от длъжностно лице на проверяваното лице, нито данни в протокола от проверката.

От изложеното следва, че не се доказва по делото, че е осъществено плащане за закупена стока от търговския обект на дружеството, за която не е издаден фискален бон. Предвид на тези данни, не законосъобразно е наложена санкцията по чл.186, ал.1, т.1, б. "а" ЗДДС. Последната разпоредба предвижда ПАМ запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок "до 30 дни".

Изложеното обуславя извод за материална незаконосъобразност на заповедта - основание за отмяната ѝ по чл.146, т.4 АПК.

При този изход на правния спор, следва да бъде разгледано искането в жалбата за присъждане на разноски съобразно доказателствата за плащането им - за държавна такса в размер на 50лв., л. 22 от делото. Други данни за разноски няма, видно от пълномощното на адвоката, в същото няма размер на възнаграждение, нито в други доказателства по делото. Предвид на това ответникът следва да бъде осъден да заплати на дружеството за разноски сумата от 50лв., на основание чл.143, ал.1 АПК. -

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] и седалище С., Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С373-0033667/13.02.2020г., издадена от Л. П. Х., началник на отдел "Оперативни дейности" С. при ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП, с която заповед е наложена на [фирма] принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – павилион 41 „А“ дюнор „М.“, находящ се в [населено място], [жк], Общински пазар, стопанисван от „дружеството и „забрана за достъп“ до обекта за срок от 14 дни, на основание чл.186 ал.1, т.1, б. а) от ЗДДС [фирма] и чл.187 от същия закон.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, Централно управление - С., да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] и седалище С., сумата от 50 (петдесет) лева за разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок то съобщаването му.

Съдия:

